

ข้อบัญญัติ

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าธง

เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ. ๒๕๖๔

โดย

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าธง

อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

หลักการและเหตุผล

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าธง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๔

หลักการ

โดยที่เป็นการสมควรนายองค์การบริหารส่วนตำบลท่าธง ขอเสนอร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบตามความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๗ พ.ศ. ๒๕๖๒

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติ มาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้อำนาจแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขกำหนดให้กิจการใด ๆ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งหมายถึงกิจการที่อาจก่อให้เกิดปัญหาสาธารณสุขสิ่งแวดล้อม สารมลพิษทางอากาศ น้ำ หรือมลพิษอื่น ๆ ตลอดซึ่งสิ่งปฏิกูล มูลฝอย ที่อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนที่อยู่ข้างเคียง

ดังนั้นจึงขอเสนอร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๔ ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าธงเพื่อพิจารณา เห็นชอบต่อไป

**ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๔**

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทำนอง ว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทำนอง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบด้วยมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลทำนอง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทำนองและนายอำเภอราษีไศล จึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติตำบล เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๔ ”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทำนอง ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการขององค์การบริหารส่วนตำบลทำนอง สามสิบวันแล้ว

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทำนอง

“ เจ้าพนักงานสาธารณสุข ” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ พนักงานเจ้าหน้าที่ ” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ อาคาร ” หมายความว่า ตึกบ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“อาคารที่พัก” หมายความว่า อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลใช้อยู่ได้ทั้งกลางวันและกลางคืนไม่ว่าจะเป็นการอยู่อาศัยอย่างถาวรหรือชั่วคราว และให้หมายความรวมถึงโรงเรือน บ้านพักอาศัย โรงแรม หอพัก อาคารชุด หรืออาคารอื่นใดที่มีลักษณะเดียวกันที่สร้างขึ้นตามกฎหมายควบคุมอาคาร

“อาคารที่พักของคณงานก่อสร้าง” หมายความว่า บ้าน เรือน โรง หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่สร้างขึ้นตามกฎหมายควบคุมอาคาร เพื่อให้เป็นที่พักอาศัยของคณงานในระหว่างงานก่อสร้าง

“งานก่อสร้าง” หมายความว่า การประกอบการเกี่ยวกับการก่อสร้างทุกประเภทซึ่งหมายความรวมถึงการตัดแปลง ซ่อมแซมหรือรื้อถอนสิ่งก่อสร้างนั้นๆ ด้วย

“คณงานก่อสร้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานก่อสร้างให้แก่นายจ้างหรือผู้ว่าจ้างเพื่อรับค่าจ้าง ไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงบุคคลในครอบครัวของคณงานก่อสร้างด้วย

“อาคารโรงงาน” หมายความว่า อาคารโรงงานตามกฎหมายโรงงาน

“คณงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

“สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ออกตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“การค้า” หมายถึง การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตรกรรม การผลิตหรือให้บริการใด ๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตร การผลิตหรือให้บริการใดๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบการของสถานประกอบการกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบการของสถานประกอบการกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบการของสถานประกอบการกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำทั้งอันเกิดจากการประกอบการของสถานประกอบการกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“กิจการสปาเพื่อสุขภาพ” หมายถึง การประกอบการที่ให้การดูแลและสร้างสุขภาพ โดยบริการหลักที่จัดไว้ ประกอบด้วย การนวดเพื่อสุขภาพและการใช้น้ำเพื่อสุขภาพ โดยอาจมีบริการเสริมประกอบด้วย เช่น การอบเพื่อสุขภาพ การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โภชนาบำบัดและการควบคุมอาหาร โยคะและการทำสมาธิ การใช้สมุนไพรหรือผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ตลอดจนการแพทย์ทางเลือกอื่นๆ หรือไม่ได้ โดยทั้งนี้บริการที่จัดไว้จะต้องไม่ขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลป์และกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทางการแพทย์ และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

“ตำบลท่าธง” หมายความว่า เขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าธง

ข้อ ๕. ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
ทำรง

(๑) กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง

(๑.๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด

(๑.๒) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการในทางตรง หรือทางอ้อม หรือไม่ก็ตาม

(๒) กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

(๒.๑) การฆ่า หรือการชำแหละสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร
เร่ขาย หรือขายในตลาด

(๒.๒) การหมัก ฟอก ตาก หรือสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์

(๒.๓) การสะสมเขา กระดุก หรือชิ้นส่วนสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป

(๒.๔) การเคี้ยวหนัง เอ็น หรือไขสัตว์

(๒.๕) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากเปลือก กระดอง กระดุก เขา
หนัง ขนสัตว์หรือส่วนอื่นๆ ของสัตว์ด้วยการต้ม นึ่ง ตาก เผาหรือกรรมวิธีใดๆ ซึ่งมีใช้เพื่อเป็นอาหาร

(๒.๖) การผลิต ไม้ ปั่น บด ผสม บรรจุ สะสม หรือกระทำอันใดต่อสัตว์หรือพืช หรือ
ส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์หรือส่วนประกอบของอาหารสัตว์

(๒.๗) การผลิต แปรรูป สะสม หรือล้างครั้ง

(๓) กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การ
ขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำพริกแกง น้ำพริกปรุงสำเร็จ เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว
น้ำจิ้ม หรือซอสปรุงรสชนิดต่างๆ

(๓.๒) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง จากสัตว์ ได้แก่ ปลา ร้า ปลาเจ่า
กุ้งเจ่า ปลาสาม ปลาจ่อม แหนม หม่า ไส้กรอก กะปิ น้ำปลา หอยดอง น้ำเคย น้ำบูดู ไตปลา หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่
คล้ายคลึงกัน

(๓.๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง แซ่ฉิม จากผัก ผลไม้ หรือพืช
อย่างอื่น

(๓.๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารจากพืชหรือสัตว์โดยการตาก บด นึ่ง ต้ม
ตุ๋น เคี้ยว กวน ฉาบ ทอดอบ ร่มควัน ปิ้ง ย่าง เผา หรือวิธีอื่นใด

(๓.๕) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ลูกชิ้น

(๓.๖) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เส้นหมี่ ขนมหิน ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น
เกี๊ยมอี เนื้อสัตว์เทียม หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๓.๗) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี สปาเกตตี้ พาสตา หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๓.๘) การผลิต ขนมหิงสด ขนมหิงแห้ง จันอับ ขนมหะยี่ ขนมหอบอื่นๆ

(๓.๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำนม หรือผลิตภัณฑ์จากน้ำนมสัตว์

(๓.๑๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เนย เนยเทียม เนยผสม ผลิตภัณฑ์เนย
ผลิตภัณฑ์เนยเทียม ผลิตภัณฑ์เนยผสม

- (๓.๑๑) การผลิตไอศกรีม
- (๓.๑๒) การคั่ว สะสม หรือแบ่งบรรจุกาแฟ
- (๓.๑๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่นๆ
- (๓.๑๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ ไวน์ น้ำส้มสายชู
- ข้าวหมาก น้ำตาลเมา
- (๓.๑๕) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค น้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ
- (๓.๑๖) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุ หรือขนส่งน้ำแข็ง
- (๓.๑๗) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำจากพืช ผัก
- ผลไม้ เครื่องดื่มชนิดต่างๆ บรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด
- (๓.๑๘) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด
- (๓.๑๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ผงชูรส หรือสารปรุงแต่งอาหาร
- (๓.๒๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำตาล น้ำเชื่อม
- (๓.๒๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ แยม
- (๓.๒๒) การแกะ ตัดแต่ง ล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น
- (๓.๒๓) การประกอบกิจการห้องเย็นแช่แข็งอาหาร
- (๓.๒๔) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักร
- (๔) กิจกรรมที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด
- (๔.๑) การผลิต ไม่ บด ผสม หรือบรรจุยา
- (๔.๒) การผลิต บรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็น กระดาษเย็บ เครื่องสำอางรวมทั้งสบู่ที่ใช้
- กับร่างกาย
- (๔.๓) การผลิต บรรจุยาสี ผลิตภัณฑ์จากยาสี
- (๔.๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป
- (๔.๕) การผลิตผงซักฟอก สบู่ น้ำยาทำความสะอาด หรือผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด
- ต่างๆ
- (๕) กิจกรรมที่เกี่ยวกับการเกษตร
- (๕.๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำมันจากพืช
- (๕.๒) การล้าง อบ รม หรือสะสมยางดิบ
- (๕.๓) การผลิต หรือแบ่งบรรจุ แป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคู แป้งจากพืช หรือแป้งอื่นๆ ใน
- ทำนองเดียวกัน
- (๕.๔) การสีข้าว นวดข้าวด้วยเครื่องจักร หรือแบ่งบรรจุข้าวด้วยวิธีใดๆ ก็ตาม
- (๕.๕) การผลิตยาสูบ
- (๕.๖) การขัด กะเทาะ หรือบดเมล็ดพืช
- (๕.๗) การผลิต สะสม หรือ แบ่งบรรจุปุย หรือวัสดุที่นำไปผลิตปุย
- (๕.๘) การผลิตเส้นใยจากพืช
- (๕.๙) การตาก สะสม ขนถ่ายผลิตผลของมันสำปะหลัง ข้าวเปลือก อ้อย ข้าวโพด

(๖) กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

(๖.๑) การผลิตภาชนะ เครื่องประดับ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่างๆ ด้วยโลหะ

หรือแร่

(๖.๒) การถลุงแร่ การหลอม หรือหล่อโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน(๖.๑)

(๖.๓) การกลึง เจาะ เชื่อม ตี ตัด ประสาน ริด หรืออัดโลหะด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซ

หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน(๖.๑)

(๖.๔) การเคลือบ ชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด

ยกเว้นกิจการใน (๖.๑)

(๖.๕) การขัด ล้างโลหะด้วยเครื่องจักร หรือสารเคมี ยกเว้นกิจการใน(๖.๑)

(๖.๖) การทำเหมืองแร่ สะสม แยก คัดเลือก หรือล้างแร่

(๗) กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

(๗.๑) การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์

(๗.๒) การผลิตยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

(๗.๓) การซ่อม การปรับแต่งเครื่องยนต์ เครื่องจักร เครื่องกล ระบบไฟฟ้า ระบบปรับ

อากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

(๗.๔) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือ

จำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ดังกล่าวด้วย

(๗.๕) การล้าง ขัดสี เคลือบสี หรือ อัดฉีดยานยนต์

(๗.๖) การผลิต สะสม จำหน่าย ซ่อม หรืออัดแบตเตอรี่

(๗.๗) การจำหน่าย ซ่อม ปะ เชื่อมยางยานยนต์ หรือตั้งศูนย์ถ่วงล้อ

(๗.๘) การผลิต ซ่อม ประกอบ หรืออัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์

(๗.๙) การสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของ

ยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลเก่า

(๘) กิจการที่เกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ

(๘.๑) การผลิตไม้ขีดไฟ

(๘.๒) การเลื่อย ข่อย ขัด โส เจาะ ขุดร่อง ทำคิ้ว หรือตัดไม้ด้วยเครื่องจักร

(๘.๓) การผลิต ฟัน ทาสารเคลือบเงา หรือสี แต่งสำเร็จสิ่งของเครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์

จากไม้ หวาย ขนอ้อย

(๘.๔) การอบไม้

(๘.๕) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุรูป

(๘.๖) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียน หรือผลิตภัณฑ์อื่นใดด้วยกระดาษ

(๘.๗) การผลิตกระดาษชนิดต่างๆ

(๘.๘) การเผาถ่าน หรือสะสมถ่าน

(๙) กิจกรรมที่เกี่ยวกับการบริการ

(๙.๑) การประกอบกิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๙.๒) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด

(๙.๓) การประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ ยกเว้นกิจการใน (๙.๑) หรือในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๙.๔) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร ยกเว้นกิจการใน (๙.๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๙.๕) การประกอบกิจการโรงแรม สถานที่พักที่มีใช้โรงแรมที่จัดไว้เพื่อให้บริการพักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๙.๖) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า หรือห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๙.๗) การประกอบกิจการโรงแรมหรู

(๙.๘) การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงี้ยว ดิสโกเธค คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

(๙.๙) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน ยกเว้นกิจการใน (๙.๑)

(๙.๑๐) การประกอบกิจการการเล่นยกเว้นกิจการใน (๙.๑) และสเก็ต หรือโรลเลอร์เบลด หรือการเล่นอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

(๙.๑๑) การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๙.๑๒) การประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย

(๙.๑๓) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก

(๙.๑๔) การประกอบกิจการสวนสนุก โบว์ลิ่ง หรือตู้เกม

(๙.๑๕) การประกอบกิจการให้บริการคอมพิวเตอร์

(๙.๑๖) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

(๙.๑๗) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดล้อม

(๙.๑๘) การประกอบกิจการสักผิวหนัง หรือเจาะส่วนหนึ่งของร่างกาย

(๙.๑๙) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้านของผู้รับบริการ

(๙.๒๐) การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้านของผู้รับบริการ

(๙.๒๑) การประกอบกิจการให้บริการสปา อาบน้ำ ตัดขน รับเลี้ยงหรือรับฝากสัตว์ชั่วคราว

(๑๐) กิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งทอ

(๑๐.๑) การปั่นด้าย กรอผ้า ทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือทอผ้าด้วยมือ

(๑๐.๒) การสัสมปอ ปั่น ผ้าย นุ่น หรือใยสังเคราะห์

(๑๐.๓) การปั่นฝ้าย นุ่น ใยสังเคราะห์ด้วยเครื่องจักร

(๑๐.๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร

- (๑๐.๕) การเย็บ ปักผ้า หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร
- (๑๐.๖) การพิมพ์ผ้า และสิ่งทออื่นๆ
- (๑๐.๗) การชัก อบ รีด หรืออัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร
- (๑๐.๘) การย้อม ฟอก กัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่นๆ
- (๑๑) กิจกรรมเกี่ยวกับหิน ดิน หินทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
 - (๑๑.๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา
 - (๑๑.๒) การระเบิด โม่ บด หรือย่อยหิน ด้วยเครื่องจักร
 - (๑๑.๓) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
 - (๑๑.๔) การสะสม ผสมซีเมนต์ หิน ดิน หินทราย วัสดุก่อสร้าง รวมทั้งการขุด ตัก ดุด โม่ บด หรือ ย่อย ด้วยเครื่องจักร ยกเว้นกิจกรรมใน (๑๑.๒)
 - (๑๑.๕) การเจียรไนเพชร พลอย หิน หรือกระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
 - (๑๑.๖) การเลื่อย ตัด หรือประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์ต่างๆ
 - (๑๑.๗) การผลิตซอกล์ ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือเผาหินปูน
 - (๑๑.๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม
 - (๑๑.๙) การผลิต ตัด บดกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว
 - (๑๑.๑๐) การผลิตกระดาษทราย หรือผ้าทราย
 - (๑๑.๑๑) การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว
 - (๑๑.๑๒) การล้าง การขัดด้วยการพ่นทรายลงบนพื้นผิวกระจก แก้ว หิน หรือวัตถุอื่นใด
- และยกเว้นกิจกรรมใน (๖.๕)
 - (๑๒) กิจกรรมเกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก และสารเคมีต่างๆ
 - (๑๒.๑) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดซ์ หรือสารตัวทำลาย
 - (๑๒.๒) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ
 - (๑๒.๓) การผลิต สะสม กลั่น หรือขนส่งปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม
 - (๑๒.๔) การผลิต สะสม หรือขนส่งถ่านหิน หรือถ่านโค้ก
 - (๑๒.๕) การพ่นสี ยกเว้นกิจกรรมใน (๗.๑)
 - (๑๒.๖) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
 - (๑๒.๗) การโม่ สะสม หรือบดขุ่น
 - (๑๒.๘) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี
 - (๑๒.๙) การผลิต ล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์
 - (๑๒.๑๐) การเคลือบ ขูบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
 - (๑๒.๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
 - (๑๒.๑๒) การผลิต หรือบรรจุสารเคมีดับเพลิง
 - (๑๒.๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง
 - (๑๒.๑๔) การผลิต สะสม ขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง

(๑๒.๑๕) การผลิตเซลล์เล็ก หรือสารเคลือบเงา

(๑๒.๑๖) การผลิต สะสม บรรจุ ขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค

(๑๒.๑๗) การผลิต สะสม หรือบรรจุภาว

(๑๓) กิจกรรมอื่นๆ

(๑๓.๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร

(๑๓.๒) การผลิต ซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือ

อุปกรณ์ไฟฟ้า

(๑๓.๓) การผลิตเทียน หรือเทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๓.๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือถ่ายเอกสาร

(๑๓.๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้

(๑๓.๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า

(๑๓.๗) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้วเพื่อนำไปใช้ใหม่หรือแปรสภาพ

เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่

(๑๓.๘) การพิมพ์ เขียน พ่นสี หรือวิธีอื่นใดลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ

(๑๓.๙) การประกอบกิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา

(๑๓.๑๐) การบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้เครื่องจักร

(๑๓.๑๑) การให้บริการควบคุมป้องกันและกำจัดแมลง หรือสัตว์พาหะนำโรค

(๑๓.๑๒) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากยาง

(๑๓.๑๓) การผลิต สะสม หรือขนส่งไบโอดีเซลและเอทานอล

ข้อ ๖ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ข้อบัญญัติมีผลบังคับใช้ ห้ามผู้ใดประกอบกิจการตามประเภทที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบใบอนุญาตท้ายข้อบัญญัตินี้

หมวด ๒

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๗ ผู้ประกอบกิจการ ตามประเภทที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๖. ทั้งที่เป็นการค้าและไม่เป็นการค้า จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์อันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่ตั้ง อาคาร โครงสร้าง ต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

๒๕๓๕

(๒) สถานที่ตั้งต้องไม่อยู่ในทำเลซึ่งทำทางระบายน้ำ รับน้ำโสโครกให้พ้นจากที่นั้นโดยสะดวก

(๓) ต้องทำการระบายน้ำสาธารณะหรือบ่อ ซึ่งรับน้ำโสโครก โดยใช้วัตถุถาวร มีลักษณะเรียบ ไม่ซึม ไม่รั่ว น้ำไหลได้สะดวก

การระบายน้ำและรางน้ำต้องไม่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้งานในทางน้ำ หรือผู้อาศัยใกล้เคียง และหากเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นควรว่าต้องมีบ่อพักน้ำโสโครก หรือมีระบบบำบัดน้ำเสีย ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๔) ต้องจัดให้มีแสงสว่าง และทางระบายอากาศเพียงพอ

- (๕) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการนั้น โดยเฉพาะกิจการที่เกี่ยวกับการผลิตอาหาร -
- (๖) ต้องมีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูล มูลฝอย และที่รองรับขยะ อันได้สุลักษณะ
- (๗) ต้องมีระบบกำจัดมลพิษที่เกิดจากกระบวนการผลิต รวมทั้งกลิ่น เสียง แสง รังสี ความ

สิ้นเสียหอน ฝุ่นละออง ควั่น เหม่า เถ้า มูลหรือสิ่งใดซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญ

- (๘) ต้องจัดให้มีห้องน้ำ ห้องส้วม เพียงพอแก่กิจการนั้น และต้องอยู่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงาน

สาธารณสุขเห็นชอบ

- (๙) ต้องจัดให้มีระบบป้องกัน อัคคีภัย และระบบแจ้งเตือนการเกิดอัคคีภัย

- (๑๐) ต้องรักษาสถานที่ให้อยู่ในสภาวะอันดีเสมอ และทำความสะอาด สถานที่

ประกอบการค้าให้สะอาดทุกวัน รวมทั้งต้องรักษาสถานที่ไม่ให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุง แมลงวัน และสัตว์นำโรคต่าง

ๆ

- (๑๑) สถานที่เกี่ยวกับการตาก การหมัก หรือฝังวัตถุ ต้องมีที่สำหรับตาก หมัก หรือฝังวัตถุ ตามที่

เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

- (๑๒) ต้องปฏิบัติการทุกอย่างเพื่อให้ได้สุลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

- (๑๓) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ได้รับมอบหมายเข้าตรวจสอบสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนวิธีการประกอบการค้าในเวลานั้นสมควร หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมวด ๓

ใบอนุญาต

ข้อ ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการค้า ตามข้อ ๗ ต้องยื่นคำขอต่อพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการค้าตาม ข้อ ๗ จะต้องนำสำเนาหลักฐานดังต่อไปนี้มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

- (๑) บัตรประจำตัวประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) ใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยเอกสาร

ข้อ ๑๐ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะดำเนินการออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการค้าตาม ข้อ ๗ ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอตามข้อ ๘ และหลักฐานตามข้อ ๙. ต้องครบถ้วนแล้ว

ในกรณีมีเหตุอันจำเป็น เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งสามารถขยายเวลาไปอีก ๒ ครั้ง ครั้งละไม่เกิน ๑๕ วัน โดยจะมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือตามที่ขยายเวลาไว้แล้วนั้น

ข้อ ๑๑ ผู้ได้รับอนุญาตประกอบกิจการค้าประเภทใดที่ประสงค์จะต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการค้า เช่นนั้นต่อไป จะต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้ ภายในกำหนดสามสิบวันก่อนสิ้นอายุใบอนุญาต

ข้อ ๑๒ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อ ๑๑. และผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ ๑๒. จะต้องชำระค่าธรรมเนียมการต่อใบอนุญาต ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาตหรือวันที่ยื่นคำขอต่อใบอนุญาตแล้วแต่กรณีผู้ประกอบการค้าขายใดไม่ชำระค่าธรรมเนียมตามกำหนดเวลาในวรรคหนึ่งต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระวันแต่จะได้บอกเลิกการดำเนินการกิจการก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๓ ผู้ที่ได้รับประกอบใบอนุญาตประกอบการค้าจะต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบการตลอดเวลาที่ประกอบการ

ข้อ ๑๔ กรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายถูกทำลาย หรือชำรุด

การขอรับใบแทนใบอนุญาตให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ และวิธีการตามข้อ ๙ ข้อ ๑๐ โดยอนุโลม และให้ใช้ใบนี้แทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิมนั้น

ข้อ ๑๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการค้ารายใดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัตินี้หรือตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติหรือกฎกระทรวงที่ออกพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ได้รับคำสั่งไม่แก้ไขหรือปรับปรุงภายในเวลากำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกิน ๑๕ วัน

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการค้ารายใดถูกพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใบอนุญาตอีก หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติหรือการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามวรรคหนึ่ง ก่อให้เกิดอันตรายที่ร้ายแรงต่อสุขภาพประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ข้อ ๑๖ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการค้าที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกล้างเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๔ บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๗ ผู้ประกอบการค้ารายใด ไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๘ บรรดาใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ได้ออกก่อนวันบังคับใช้
ข้อบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(ลงชื่อ)

(นายวิชณุเมธสา วาเมตติชา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าธง